

TÜRKGELDİ KOYUNLARINDA KONDÜSYON PUANI, YAŞ VE CANLI AĞIRLIĞIN BAZI PERFORMANS ÖZELLİKLERİ ÜZERİNE ETKİLERİ

Muhittin ÖZDER¹

İ. Zafer ARIK²

İ. Yaman YURTMAN¹

M. Levent ÖZDÜVEN¹

Özet: Bu çalışmada farklı fizyolojik dönemlerde sahip olunan kondisyon puanı, canlı ağırlık ve ana yaşımlın koyunlarda üremeye yönelik performans değerleri ile doğum ve sünnen kesim ağırlıkları üzerine etkileri incelenmiştir. Çalışmada yaşıları 2 ile 10 arasında değişen koyunlar ($n=159$) koç katılımı, kuzulama ve sünnen kesim dönemlerinde tartılarak kondisyon puanları tespit edilirken, kuzulara ($n=166$) ilişkin canlı ağırlık tartışmaları doğum ve sünnen kesim dönemlerinde saptanmıştır.

Aşım döneminde saptanan kondisyon puanı grupları arasında doğuran koyun başına doğan kuzu sayısı bakımından gözlenen farklılıkların önem taşıdığı ($p<0.05$), buna karşın söz konusu ölçütün ana yaşımdan etkilenmediği saptanmıştır. Elde edilen sonuçlar, aynı zamanda, ana yaşıının gerek doğum gereğse de sünnen kesim ağırlığı üzerinde önemli etkiye sahip olduğunu ($p<0.05$), ancak söz konusu özelliklerin kondisyon puanı ve canlı ağırlıktan etkilenmediğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Türkgeldi koyunu, canlı ağırlık, kondisyon puanı, kuzu verimi, doğum ağırlığı, sünnen kesim ağırlığı.

GİRİŞ

Koyun yetiştiriciliğinde üretim döngüsü içerisinde yer alan farklı fizyolojik dönemlerde uygulanan beslemenin ardışık etkilere sahip olduğu bilinmektedir. Başka bir deyişle, herhangi bir dönem için sağlanması

Effects of Body Condition Score, Age and Live Weight on The Some Performance Charachteristics of Türkgeldi Ewes.

Abstract: Effects of body condition score (CS), age and live weight in different physiological stages on the reproductive performance of the ewes and birth and weaning weight of lambs were investigated. Ewes ($n=159$), 2 to 10 years aged were weighed and scored at mating, lambing, weaning stages and lambs ($n=166$) were also weighed at birth and weaning.

Effect of CS on litter size was found significant ($p<0.05$) but effect of ewe age was found non-significant. Statistical analyses also showed that the age of ewe had significant effect on the birth and weaning weight of lambs ($p<0.05$). Weight of lambs at both stages were not affected by the condition score and the live weight of ewes.

Key Words: Türkgeldi ewe, live weight, body condition score, litter size, birth weight weaning weight.

gereken beslemeye ilişkin koşullar sadece o döneme özgü besin madde gereksinimleri tarafından değil, aynı zamanda bir sonraki fizyolojik dönemde arzu edilen performansın sağlanabilmesi için organizmanın sahip olması gereken minimum besin madde dengesi tarafından da belirlenir.

¹ Trakya Üniversitesi Ziraat Fakültesi Zootekni Bölümü, TEKIRDAG

² Akdeniz Üniversitesi Ziraat Fakültesi Zootekni Bölümü, ANTALYA

Farklı fizyolojik dönemler için, uygulanan beslemenin yeterliliğinin doğru ve hızlı bir şekilde tahmini ise pratik açıdan sorunlarla doludur. Kan analizleri aracılığı ile yapılan gözlemlerin en etkili yöntem olabileceği kabul edilmekle birlikte, günümüz koşullarında sahaya aktarılabilmesi olası gözükmemektedir. Bu nedenlerle, en azından yakın bir gelecek için, besleme yeterliliğinin takibinde, canlı ağırlık ve kondisyon puanı gibi ölçütlerin kullanımının önemini koruyacağını söylemek mümkündür (13, 14).

Canlı ağırlığa oranla, organizma enerji depolarının tahmininde sahip olduğu üstünlükler (7, 11, 31) ve uygulama kolaylığı, kondisyon puanının tercih edilebilir bir ölçüt olmasına neden olmaktadır. Koyun yetiştiriciliğinde, kuzulama ve aşım gibi kritik öneme sahip fizyolojik dönemlerde sağlanan performans değerleri ile kondisyon puanı arasında tespit edilen önemli ilişkiler (5, 8, 19, 20, 22, 34) sonrasında, farklı fizyolojik dönemler için sahip olunması gereken kondisyon puanı değerlerine ilişkin sınırlar genel olarak belirlenmiştir (13, 2). Ancak genotipler ve yetiştirme sistemleri arası farklılıklar nedeni ile, söz konusu unsurların her biri için optimum sınırları ifade edebilecek tek bir puanın kullanılamayacağı da göz önünde bulundurulmalıdır (7, 28).

Farklı dönemlerde uygulanacak ek yemlemenin fizyolojik ve ekonomik etkinliğinin artırılabilmesi açısından, mer'a ve diğer yem kaynaklarının yeterli olmadığı ülkemiz koşullarında, farklı ırklar için değişik dönemlerde optimum kondisyon puanlarının saptanmasına yönelik çalışmalar gereksinim duyulmaktadır (6, 23).

Tahirova x Kivircik melezlemesi ile elde edilmiş olan Türkgeldi Prototipi (TAG₁) üzerinde yapılan tip sabitleştirmesine yönelik çalışmalar

sonrası elde edilen veriler, Türkgeldi koyunlarının süt ve döl verimlerinin yanı sıra bölgeye olan uyumlarının da yüksek olduğunu, bu nedenlerle de bölgedeki yetiştiricilerin damızlık ihtiyacını karşılayacak nitelikte olduklarını ortaya koymaktadır (24).

Bu çalışmada, Trakya Bölgesinde yetiştiriciliği gün geçtikçe yaygınlaşan Türkgeldi Koyunlarında farklı fizyolojik dönemlerde tespit edilen canlı ağırlık, kondisyon puanı ve ana yaşıının bazı verim özelliklerini üzerindeki etkilerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

MATERIAL VE YÖNTEM

Çalışmanın hayvan materyalini yaşları 2 ile 10 arasında değişen 159 baş Türkgeldi koyunu ile gelişimleri sütnen kesim dönemine kadar takip edilen 166 baş Türkgeldi kuzu oluşturmuştur. Deneme süresince ana koyunlarda koç katımı, kuzulama ve sütnen kesim dönemlerinde canlı ağırlık ve kondisyon puanı tespitleri yapılırken, kuzulara ilişkin olarak da doğum ve sütnen kesim ağırlıkları saptanmıştır.

Ana koyunlar için canlı ağırlık ve kondisyon puanı tespitleri; koç katım dönemi başlangıcında, doğum sonrası ilk 7 gün içerisinde ve kuzuların analarından ayrılmasını takip eden ilk 3 gün içerisinde yapılmıştır. Kuzulara ilişkin doğum ağırlığı değerleri doğum sonrası ilk 24 saat içerisinde yapılan tartımlarla, sütnen kesim ağırlığı değerleri ise ortalama 75 gün süren süt emme dönemi sonunda alınan tartımlarla tespit edilmiştir. Canlı ağırlık tartımlarının 20 gram hassasiyetli elektronik kantar ile gerçekleştirildiği çalışmada, kondisyon puanının belirlenmesinde 0-5 arasında değişen 0.5 puan aralığına sahip değerlendirme gruplarının yer aldığı tespit metodundan (2) yararlanılmıştır.

Yarı entansif yetiştiricilik koşullarında yürütülen çalışmada,

koyunlar koç katımı ve erken laktasyon dönemleri haricinde mer'a ağırlıklı (8 saat/gün olatma süresi) beslenmişler, adı geçen dönemlerde ise ek olarak ortalama 500 g/baş /gün kesif yem (2734 ME kcal/kg KM; 164 g HP/ kg KM) ve orta kaliteli kuru ot ile ad libitum olarak grup yememesi yapılmıştır. Kuzular doğumunu takip eden ilk 20 günlük dönemde sürekli olarak anaları ile birlikte tutulurken, daha sonraki dönemde günde iki kez analarını emmelerine olanak tanınmıştır.

Döl verimi kriteri olarak doğuran koyun başına doğan kuzu sayısı (DKDK) ölçütünden yararlanılan çalışmada, verilerin değerlendirilmesinde Harvey'in En Küçük Kareler Metodu (LSMLMV) kullanılmıştır (18).

Modelde kuzu verimine etki eden faktörlere ilişkin analizler sırasında canlı

ağırlık (koç katım dönemi), kondüsyon puanı (koç katım dönemi) ve ana yaşı gruplarının etkisi sabit (fixed) etki olarak dikkate alınırken, doğum ağırlığı ve sütten kesim ağırlığına ilişkin analizlerde bu faktörlere ek olarak doğum şekli ve cinsiyet te sabit etki kaynağı olarak modele dahil edilmiştir. Ele alınan faktörler bazında DKDK, doğum ağırlığı ve sütten kesim ağırlığı ortalamaları arasındaki farklılıkların önem kontrolünde ise Duncan testinden yararlanılmıştır(12).

BULGULAR

Çalışmada kuzu verimine (DKDK) etki eden faktörlere ilişkin olarak gerçekleştirilen analiz sonuçları çizele 1 de yer almaktadır.

Çizelge 1. Türkgeldi Koyunlarında Doğuran Koyun Başına Doğan Kuzu Sayısı ve Etmenlere Ait Etki Miktarları.

Özellik		DKDK	
Faktör	n	$x \pm S_x$	Etki Miktarı
Genel	159	1.27 ± 0.072	
ANA YAŞI			
2. Yaşlılar	56	1.23 ± 0.103	-0.040
3. Yaşlılar	40	1.36 ± 0.092	0.091
4 - 6 Yaşlılar	34	1.29 ± 0.092	0.019
7-10 Yaşlılar	29	1.20 ± 0.092	-0.071
KONDÜSYON PUANI			
1.5	2	1.15 ± 0.274^{ab}	-0.122
2.0	26	1.11 ± 0.077^b	-0.161
2.5	104	1.28 ± 0.038^{ab}	0.005
3.0	27	1.55 ± 0.089^a	0.279
Regresyon Canlı Ağırlık			0.021**

(Farklı harf taşıyan gruplar arasındaki farklılıklar istatistik olarak önemlidir.)
a,b: p< 0.05; ** (p<0.01).

Doğum ağırlığı ve sütten kesim ağırlığı için, üzerinde durulan faktörlerin sabit etki olarak dikkate

alındığı analiz sonuçları çizelge 2 ve 3 de sırasıyla verilmiştir.

Çizelge 2. Türkgeldi Kuzularında Doğum Ağırlığı ve Etmenlere Ait Etki Miktarları.

Özellik	Doğum Ağırlığı (kg)		
FAKTÖR	n	$x \pm S_x$	Etki Miktarı
GENEL	166	3.75 ± 0.042	
ANA YAŞI			
2. Yaşlılar	56	3.73 ± 0.590^b	-0.021
3. Yaşlılar	31	3.83 ± 0.054^a	0.073
4-6 Yaşlılar	52	3.78 ± 0.049^b	0.022
7-10 Yaşlılar	27	3.68 ± 0.053^b	-0.074
KONDÜSYON PUANI (Koç katımı)			
1.5	4	3.80 ± 0.108	0.041
2.0	30	3.79 ± 0.048	0.039
2.5	100	3.714 ± 0.039	-0.018
3.0	32	3.69 ± 0.048	-0.062
KONDÜSYON PUANI (Kuzulama)			
1.5	2	3.64 ± 0.149	-0.113
2.0	36	3.85 ± 0.039	0.091
2.5	84	3.77 ± 0.034	0.013
3.0	38	3.73 ± 0.043	-0.024
3.5	6	3.79 ± 0.086	0.033
DOĞUM TİPİ			
Tekiz	92	3.77 ± 0.043	0.015
Çoğuz	74	3.74 ± 0.050	-0.015
CİNSİYET			
Erkek	92	3.87 ± 0.044^c	0.111
Dişi	74	3.64 ± 0.046^d	-0.111
REGRESYON			
Canlı Ağırlık (Koç Katımı)			-0.001
Canlı Ağırlık (Kuzulama)			0.006

(Farklı harf taşıyan gruplar arasındaki farklılıklar istatistik olarak önemlidir.)

a,b: $p < 0.05$; c,d: $p < 0.01$.

Cizelge 3. Türkgeldi Kuzularında Sütten Kesim Ağırlığı ve Etmenlere Ait Etki Miktarları.

Özellik	Sütten Kesim Ağırlığı (kg)		
Faktör	n	$\bar{x} \pm S_x$	Etki Miktarı
Genel	166	19.02 ± 0.864	
Ana Yaşı			
2. Yaşlılar	56	17.71 ± 1.224^b	-1.309
3. Yaşlılar	31	20.43 ± 1.058^a	1.413
4-6 Yaşlılar	52	20.06 ± 0.956^b	1.046
7-10 Yaşlılar	27	17.87 ± 1.095^b	-1.150
Kondüsyon Puanı (Koç Katımı)			
1.5	4	16.23 ± 2.130	-2.793
2.0	30	19.39 ± 0.999	0.376
2.5	100	20.20 ± 0.791	1.184
3.0	32	20.25 ± 0.919	1.233
Kondüsyon Puanı (Kuzulama)			
1.5	2	15.77 ± 2.858	-3.248
2.0	36	20.73 ± 0.838	1.712
2.5	84	19.74 ± 0.718	0.727
3.0	38	20.42 ± 0.865	1.397
3.5	6	18.43 ± 1.688	-0.588
Kondüsyon Puanı (Sütten Kesim)			
1.5	68	19.68 ± 0.879	0.659
2.0	36	20.06 ± 1.016	1.039
2.5	32	18.49 ± 1.058	-0.529
3.0	20	18.97 ± 1.243	0.052
3.5	10	17.90 ± 1.533	-1.116
DOĞUM TİPİ			
Tekiz	92	21.09 ± 0.871^c	2.070
Çoğuz	74	16.95 ± 1.015^d	-2.070
CİNSİYET			
Erkek	92	19.87 ± 0.916^c	0.852
Dişi	74	18.17 ± 0.948^d	-0.852
REGRESYON			
Canlı Ağırlık (Koç Katımı)			-0.146
Canlı Ağırlık (Kuzulama)			0.149
Canlı Ağırlık (Sütten Kesim)			0.021
Doğum Ağırlığı			0.149

(Farklı harf taşıyan gruplar arasındaki farklılıklar istatistik olarak önemlidir.)

a,b: p<0.05; c,d: p<0.01.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Koyunlarda koç katımı döneminde organizmanın sahip olduğu besin madde dengesi ile döl verimi arasında güçlü

ilişkilerin var olduğu bilinmektedir. Bu ilişkiler aynı zamanda flushing olarak tanımlanan ve koç katım döneminde besleme yoğunluğunun artırılmasına

yönelik uygulamaya da dayanak teşkil etmektedirler (9, 3, 27, 34). Koç katımı dönemi öncesi ve sırasında uygulanan ek yemlemenin, genotipe bağımlı olmak üzere, belirli kondüsyon aralıklarında ovulasyon oranı üzerinde önemli etkilere sahip olması (14) koyunlarda döl veriminin yükseltilmesi için koç katımı döneminde sahip olunması gereken optimum kondüsyon puanlarının varlığına dikkat çekmektedir. İskoç Blackface koyunları ile yürütülen çalışmada (15), bu genotip için ovulasyon oranının sadece orta düzeyde kondüsyona sahip bireylerde koç katımı döneminde uygulanan ek yemlemeden önemli düzeyde etkilendiğinin saptandığı bildirilmektedir. Koç katımı döneminde kondüsyon puanı ile üremeye yönelik performans parametreleri arasındaki benzer ilişkileri Gunn ve arkadaşlarının farklı genotiplerle yürüttükleri diğer araştırma sonuçlarından da gözlemek mümkündür (16, 17).

Koç katımı döneminde farklı kondüsyon puanına sahip Türkgeldi koyunlarında, flushing uygulamasının etkinliğinin belirlenmesi amacıyla yürütülen bir çalışmada (25) kondüsyon puanı grupları arasında DKDK bakımından gözlenen farklılıkların önemli ($p<0.05$) bulunduğu, flushing grubunda uygulamanın 2.0 ve altında kondüsyon puanına sahip grupta en yüksek DKDK değerleri ile sonuçlandığı bildirilmektedir.

Çizelge 1 den de izlenebileceği gibi, bu çalışmada koç katımı döneminde, ana yaşıının DKDK üzerine önemli bir etkisi bulunmazken, aynı dönemdeki kondüsyon puanı grupları arasında DKDK sonuçları bakımından önemli farklılıkların ($p<0.05$) var olduğu tespit edilmiştir. Genel ortalama olarak hesaplanan DKDK değeri (1.27 ± 0.072) aynı genotiple daha önce yürütülen

çalışmalardan elde edilen bulgulara yakınlık göstermektedir (24, 32, 33).

Koç katımı dönemindeki canlı ağırlık ile DKDK değerleri arasında da önemli ($p<0.01$) bir ilişkinin saptandığı çalışmada, elde edilen DKDK değerlerinin genel olarak koç katımı dönemindeki kondüsyon puanının artışı ile birlikte yükseldiği gözlenmektedir. Özellikle 2.5 ve 3.0 kondüsyon puanına sahip gruplardan elde edilen DKDK değerlerinin Türkgeldi genotipine ilişkin diğer bildirışlere (24, 32, 33) olan uyumu göz önüne alınırsa, söz konusu genotip için koç katımı döneminde sahip olunması gereken optimum kondüsyon puanı aralığının, diğer bir çok bildiriş de (7, 13, 28) benzer olarak 2.5-3.0 arasında değiştileceğini söylemek mümkündür.

Türkgeldi koyun sürüsünde tipin sabitleştirilmesine yönelik olarak gerçekleştirilen bir çalışma (24) sonrasında araştırmacılar 3.59 ± 0.017 kg olarak belirlenen ortalama doğum ağırlığı üzerine sürü tipi ve üretim yılının yanı sıra cinsiyet ve doğum tipinin de önemli etkilere sahip olduğunun saptandığını bildirmektedirler. Aynı çalışmada, sürü genelinde saptanan ortalama sütten kesim ağırlığı ise 20.30 ± 0.298 kg olarak bildirilmektedir. Bu çalışmada, genel ortalama olarak saptanan doğum ve sütten kesim ağırlıkları sırası ile 3.75 ± 0.042 kg ve 19.02 ± 0.864 kg dır. Doğum ağırlığına etki eden faktörlere ilişkin varyans analizi sonrasında cinsiyet ($p<0.01$) ve ana yaşı ($p<0.05$) dışında diğer faktörlerin etkileri önemli bulunmazken (çizelge 3), sütten kesim ağırlığına etki eden faktörlere ilişkin varyans analizi sonrasında ise ana yaşı ($p<0.05$), doğum tipi ($p<0.01$) ve cinsiyet ($p<0.01$) dışındaki faktörlerin önemli bir etkiye sahip olmadıkları saptanmıştır.

Kuzulama dönemindeki kondüsyon puanının kolosturum immunglobulin G konsantrasyonu ve kuzu performansı üzerine etkilerinin incelendiği araştırmada (1), kuzulama döneminde sahip olunan 2.5-3.5 arasındaki kondüsyon puanlarının kolosturum immunglobulin G (IgG) konsantrasyonu, mortalite ve sütten kesilen toplam kuzu ağırlığı üzerinde önemli etkilere sahip olmadığıın saptandığı bildirilmektedir. Araştırcılar kuzulama dönemindeki kondüsyon puanının doğan toplam kuzu ağırlığı üzerinde önemli bir etkisinin bulunmadığını vurgulayarak, elde edilen sonuçlara göre kuzulama döneminde 2.5-3.5 arasında değişen kondüsyon puanlarına sahip olunması durumunda, hedefin bu değerlerin yükseltilmesinden ziyade korunmasına yönelik olması gerektiğini açıklamaktadır.

Koyunlarda gebeliğin ilk aşamasında gerçekleşebilecek embriyonik kayıpların bu dönemde uygulanan besleme yoğunluğu ile ilişkisi göz önünde bulundurularak, aşım dönemi sonrasında besleme yoğunluğunun düşürülmesi önerilmektedir. Genel olarak incelendiğinde, geç gebelik dönemine kadar yaşama payı civarında uygulanacak besleme yoğunluğu döl verimi ve doğan kuzulara ilişkin performans özellikleri üzerinde olumsuz etkilere sahip değildir. Ancak, kuzulamaya yakın dönem içerisinde, fötüsün gelişim hızı da dikkate alınarak, besleme yoğunluğunun yeniden düzenlenmesi gereklidir. Söz konusu dönem içerisinde uygulanacak besleme yoğunluğuna etki edebilecek faktörlerden birisi de, hedeflenen kondüsyon puanıdır. Yağ dokuda yoğun mobilizasyonun bekendiği durumlarda, kuzulama dönemi için ulaşılması arzu edilen kondüsyon puanı değerlerinin 3.0-

3.5 arasında değiştiği bildirilmektedir (7, 26, 29, 30). Yapılan araştırmalardan elde edilen sonuçlar, belli kondüsyon puanı aralıkları için, kuzulama döneminde sahip olunan kondüsyon puan ile laktasyon dönemindeki verim, enerjistik denge ve kuzu gelişimi arasında önemli ilişkilerin mevcut olduğunu ortaya koymaktadır(4, 21). Özetenmeye çalışılan ilişkiler çerçevesinde, kuzulama döneminde sahip olunan kondüsyon puanını, laktasyondaki gelişimler için bir tahmin kriteri, sütten kesim dönemindeki kondüsyon puanını ise bir yorum kriteri olarak tanımlamak olasıdır. Buna ilaveten, sütten kesimdeki kondüsyon puanı da üreme etkenliği üzerinde önemli etkiler taşıyabilmektedir (10).

Bu çalışmada, kuzulama döneminde tespit edilen kondüsyon puanı grupları için saptanan sütten kesim ağırlığı ortalamaları incelendiğinde, kondüsyon grupları arasında önemli farklılıkların bulunmamasına karşın üç değerlerin (1.5 ve 3.5) sütten kesim ağırlığı üzerine negatif bir etkiye sahip olduğu gözlenmektedir (Çizelge 3). Benzer şekilde, sütten kesim döneminde saptanan kondüsyon puanı gruplarının ortalama sütten kesim ağırlıkları arasında da önemli bir farklılığa rastlanmamıştır. Ancak, bu değerlendirmede de 3.5 kondüsyon puanına sahip hayvanlara ait kuzularda saptanan sütten kesim ağırlığı ortalamasının sayısal anlamda diğer gruplara oranla düşük bulunması dikkati çekmektedir. Gerek kuzulama dönemindeki ve gerekse sütten kesim dönemindeki kondüsyon puanı grupları arasındaki farklılıklar önemli bulunmamakla birlikte, her iki ucta yer alan kondüsyon puanlarına bakıldığından, sütten kesim ağırlığında oluşan değişimlerin, kondüsyon puanı, fizyolojik dönem, üretim özellikleri arasındaki biyolojik ilişkilere uyum gösterdiği gözlenmektedir. Bununla

birlikte çalışmada özellikle süt verimi ve kuzuların süt tüketimine ilişkin değişimler takip edilmediğinden ayrıntılı bir yorumun yapılması mümkün olmamaktadır.

Araştırmadan elde edilen sonuçlara dayanarak, üzerinde çalışılan genotip için; döl veriminin yükseltilebilmesi bakımından koç katımı döneminde sahip olunması hedeflenen kondisyon puanı değerlerinin 2.5-3.0 arasında olması gereği, kuzulama döneminde 2.0-3.0 arasında kondisyon puanına sahip olmanın süttен kesim ağırlığı üzerinde olumlu etkilere sahip olabileceğini söylemek mümkündür.

KAYNAKLAR

1. AL-SABBAGH A., SWANSON L.V., THOMPSON J.M., The Effect of Ewe Body Condition at Lambing On Colostral Immunoglobulin G Concentration and Lamb Performance. *J.Anim.Sci.* 73 (10) 2860-2864, 1995.
2. ANONYMOUS, Meat and Livestock Commission (MLC), Feeding The Ewe. Sheep Improvement Service. Technical Report. 52 p., 1981
3. ANONYMOUS, Nutrients Requirements of Sheep. Sixth Revised Edition, National Academy Press, Washington D.C., 99 p., 1985.
4. ATTI N., BOCQUIER F., NEFZAOUI A., Influence De L'état Corporel A La Mise Bas Sur Performances, Le Bilan Energetique Des Metabolites Sanguins De La Brebis Barbarine. In Body Condition of Sheep and Goats. Methodological Aspects and Applications. Zaragoza, 1994.
5. BECERRIL B.J., TREJO G.A., GOMEZ E.G., Reproductive Traits in Lincoln Longwool Sheep. 1. Fertility and Prolificacy. Congreso Nacional De Producción Ovina, 119-122, Mexico, 1988.
6. BİÇER O., Koyunlarda Vücut Kondisyon Puanlaması Ve Koyun Yetiştiriciliğinde Önemi. Ç.U.Z.F. Dergisi, Cilt :6, Sayı:4, 81-89 , 1991.
7. BOCQUIRE F., CAJA G., Recent Advences on Nutrition and Feeding of Dairy Sheep. 5th. Symposium on Machine Milking in Small Ruminants, 1-28, Budapest, 1993.
8. BURDITT L.G., ZAVY M.T., BUCHANAN D.S., TUNGELOU D.L., ROBSON G.A., Effect of Steroid Immunisation and Body Condition Score on Number of Corpora Lutea and Litter Size in Sheep. Animal Science Resaerch Report, Agricultural Experiment Station, Oklahoma State University, 55-58 , 1987.
9. COOP I.E., The Response of Ewes to Flushing. World Rev., Anim.Prod., 2 (4) : 69-78 , 1966.
10. DAPOZA C., ZARAZAGA L., CASTRILLO C., FORCADA F., The Effect of Body Condition at Weaning and its Subsequent Evolution on The Resumption of Oestrus Activity of Rasa Aragonesa Ewes. In Body Condition of Sheep and Goats.Methodological Aspects and Applications. Zaragoza, 1994.
11. DEDIEDU B., GIBON A., ROUX M., Notations D'état Corporel Des Brebis Et Diagnostic Des Systemes D'elevage Ovin. Etudes Et Recherches Sur Les Systemes Agraires Et Le Development, No:22, INRA, 1991.
12. DÜZGÜNEŞ O., KESİCİ T., KAVUNCU O., GÜRBÜZ F., Araştırma Ve Deneme Metodları (İstatistik Metodları II), A.Ü. Ziraat Fakültesi Yayınları :1021, Ders Kitabı: 295, Ankara, 381 s., 1987.
13. GLIMP H.A., Nutrition of The Ewe. In Livestock Feeds and Feeding. Third Edition. Ed. D.C. Church, Prentice Hall, 306-322 , 1991.

14. GUNN R.G., The Influence of Nutrition on The Reproductive Performance of Ewes. In Sheep Production. Ed. W.Haresign, Butterworths, London, 99-110 , 1983.
15. GUNN R.G., DONEY J.M., SMITH W.F., The Effect of Level of Pre-Mating Nutrition on Ovalation Rate in Scottish Blackface Ewes in Different Body Condition at Mating. *Anim Prod.*, 39:2, 235-239 , 1984.
16. GUNN R.G., SMITH W.F., SENIOR A.J., BARTHAM E., SIM D.A., HUNTER E.A., Pre-Mating Herbage Intake and The Reproductive Performance of North Country Ewes in Different Levels of Body Condition. *Anim Prod.*, 52:149-156 , 1991a.
17. GUNN R.G., MAXWELL T.J., SIM D.A., JONES J.R., JAMES M.E., The Effect of Level of Nutrition Prior to Mating on The Reproductive Performance of Ewes Two Welsh Breeds in Different Levels of Body Condition. *Anim Prod.*, 52:157-163 , 1991b.
18. HARVEY W.L., User's Guide For LSMLMV. Mixed Model Least-Squares and Maximum Likelihood Computer Program, 1990.
19. HOLST P.J., Supplementary Feeding of Oat Grain or Lucerne Hay to Crossbred Ewes at Lambing. *Australian Journal of Experimental Agriculture*, 27:2, 211-216 , 1987.
20. HOSAMO H.E., OWEN J.B., FARID M.F.A., Body Condition Score and Production in Fat Tailed Awassi Sheep Under Range Conditions. *Research and Development in Agriculture*, 3:2, 99-104 , 1986.
21. JAIME C., PUROY A., Effect De L'etad Corporel Au Moment De L'Agnelage Sur La Lactation Des Brebis Et La Croissance D'Agneaux Doubles. In Body Condition of Sheep and Goats. Methodological Aspects and Applications. Zaragoza, 1994.
22. MOLINA A., GALLEGUO L., SOTILLO J.L., Annual Growth in Body Weight and Body Condition Score in Manchega Ewes at Different Stages of Production. *Archivos De Zootecnia*, 40: 148, 237-249 , 1991.
23. ÖZDER M., YURTMAN İ.Y., KÖYCÜ E., Kondisyon Puanı ve Koyun Yetiştiriciliğinde Kullanımı. *Hayvansal Üretim Dergisi*, Sayı : 36, 1-10 , 1995.
24. ÖZDER M., KAYMAKÇI M., SOYSAL M.İ., KIZILAY E., SÖNMEZ R., Türkgeldi Koyun Sürüsünde Tipin Sabitleştirilmesi. Proje No: VHAG-937. Kesin Rapor., 1996.
25. ÖZDER M., YURTMAN İ.Y., KÖYCÜ E., Koç Katılım Döneminde Farklı Kondisyon Puanına Sahip Türkgeldi Koyunlarında Ek Yemlemenin Kuzu Verimine Etkisi, *T.Ü.Z.F. Dergisi* (Basımda), 1996.
26. RATTRAY P.V., Nutrition of The Ewe During Gestation and Lactation. In Progress in Sheep and Goat Research, Ed. A.W. Speedy, Redwood Press Ltd., Melksham. 85-107, 1992.
27. RHIND S.M., Mc MILLEN S., Mc KELVEY W.A.C., Effect of Body Condition of Ewes on The Secretion of LH and FSH and The Pituitary Response to Gonadotropin Releasing Hormone. *Journal of Endocrinology*, 120: 3, 497-502 , 1989.
28. RHIND S., Feeding For Breeding: Succesful Sheep Management. Feed Mix, Vol: 3, No: 2, 41-46 , 1995.
29. ROBINSON J.J., Mc DONALD I, Ewe Nutrition, Foetal growth and Development. In Reproduction, Growth and Nutrition in Sheep, Ed. O.R. Dyrmundsson, Thorgeirsson S.J., 57-77 , 1989.
30. ROBINSON J.J., Nutrition Over The Winter Period-The Breeding Female. In

- New Developments in Sheep Production, Ed. C.F.R. Slade and T.L.J. Lawrence, Occ. Publ. Br. Soc. Anim. Prod., No. 14, 55-69 , 1990.
31. SANSON D.W., WEST R.T., TATMAN W.R., RILEY M.L., JUDKINS M.B., MOSS G.E., Relationship Body Composition of Mature Ewes With Condition Score and Body Weight. J.Anim.Sci., 7: 1112-1116 , 1993.
32. SARICAN C., Breeding Techiniques For Genetic Improvement of Small Ruminants in The Ege Region. Giessener Beitrage Zur Entwicklungsorschung, I:13, 57-64 , 1986.
33. SARICAN C., SÖNMEZ R., DEMİRÖREN E., Tahirova x Kivircik Melezlerinin Verimle İlgili Özellikleri Uzerine Karşılaştırmalı Araştırmalar. Proje No: VHAG-613, Kesin Rapor, 1987.
34. SMITH J.F., Protein, Energy and Ovulation Rate. In Genetics of Reproduction in Sheep. Ed. R.B.Land and O.W.Robinson, Butterwords, London, 349-359 p., 1985.